

sygn. akt II Cz 182/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Świdnicy na posiedzeniu

niejawnym zażalenia wnioskodawcy G. S. na postanowienie Sądu

Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 lutego 2013r., sygn. akt VIII Co 2502/12

w sprawie z wniosku G. S. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu

celem wniesienia skargi o wznowienie postępowania

p o s t a n a w i a:

odrzucić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z 26 listopada 2012 r., oddalające wniosek G. S. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia skargi o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I C 563/07, podzielać stanowisko referendarza, że wnioskodawca nie jest osobą nieporadną w stopniu uzasadniającym zgłoszone przez niego żądanie. Zdaniem Sądu udział pełnomocnika z urzędu nie jest także potrzebny z uwagi na charakter sprawy, której dotyczy skarga o wznowienie. W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca, wnosząc o jego zmianę przez ustanowienie pełnomocnika z urzędu, podniósł, że ze względu na stan zdrowia ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych, a sprawa I C 563/07 jest skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym. Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało odrzuceniu. Zgodnie z art. 398²³ § 1 kpc rozpoznając skargę na postanowienie referendarza w przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu oraz na postanowienie o odmowie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Przepis art. 398²³ kpc nadaje skardze na postanowienie referendarza o odmowie ustanowienia pełnomocnika z urzędu charakter suspensywny (nie anulacyjny), zaskarżone postanowienie nie traci mocy, lecz zostaje jedynie wstrzymana jego wykonalność, a sąd rozpoznaje skargę jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu (art. 398²³ § 2). Jako że postanowienie sądu w przedmiocie skargi na orzeczenie rozstrzygające o wniosku, o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, nie jest postanowieniem kończącym postępowanie, a sąd rozpoznający tę skargę, działa jako sąd odwoławczy, to na wydane w tym zakresie orzeczenie, zgodnie z treścią art. 394¹ i 394² kpc w zw. z art. 398²³ § 2 kpc, zażalenie nie służy i jako niedopuszczalne, podlega odrzuceniu. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.